EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 27.5.2011
KOM(2011) 297 lõplik

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Aruanne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/42/EÜ (teatavates värvides, lakkides ja sõidukite taasviimistlustoodete orgaanilistes lahustites kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta, millega muudetakse direktiivi 1999/13/EÜ) rakendamise ja läbivaatamise kohta

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Aruanne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/42/EÜ (teatavates värvides, lakkides ja sõidukite taasviimistlustoodete orgaanilistes lahustites kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta, millega muudetakse direktiivi 1999/13/EÜ) rakendamise ja läbivaatamise kohta

1. SISSEJUHATUS

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/42/EÜ teatavates värvides, lakkides ja sõidukite taasviimistlustoodete orgaanilistes lahustites kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta, millega muudetakse direktiivi 1999/13/EÜ, (edaspidi „värvidirektiiv") võeti vastu 21. aprillil 2004.

Värvidirektiivi eesmärk on piirata teatavates värvides, lakkides ja sõidukite taasviimistlustoodetes[1] orgaaniliste lahustite kasutamise tulemusena tekkivat lenduvate orgaaniliste ühendite heidet, et vältida või vähendada õhu saastamist lenduvate orgaaniliste ühenditega, mis aitavad kaasa troposfääriosooni tekkele. Direktiivi eesmärk on täiendada liikmesriigi tasandil võetavaid meetmeid, et tagada kinnipidamine lenduvate orgaaniliste ühendite heite ülemmääradest, mis on kehtestatud direktiivis 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta (edaspidi „õhusaasteainete ülemmäärade direktiiv").

Värvidirektiiviga hõlmatud tooted on hoonetele, nende avade raamistusele ja ühendusdetailidele ning nendega seotud struktuuridele dekoratiivsel, funktsionaalsel või kaitse-eesmärgil kantavad värvid ja lakid, samuti sõidukite taasviimistlustooted.

Värvidirektiiviga nõutakse, et selle reguleerimisalasse kuuluvates toodetes, mida turustatakse pärast 1. jaanuari 2007, ei ületaks lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus II lisas sätestatud piirväärtusi. Teises faasis, alates 1. jaanuarist 2010 kehtivad värvidele ja lakkidele lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse rangemad piirväärtused.

Värvidirektiivi artiklis 14 nõutakse, et liikmesriigid võtaksid direktiivi üle hiljemalt 30. oktoobriks 2005. Kokkuvõte direktiivi ülevõtmise seisust esitatakse käesoleva aruande 2. jaotises.

Värvidirektiivi artiklites 6 ja 7 nõutakse, et liikmesriigid koostaksid kõnealuse direktiiviga vastavuse kontrollimiseks järelevalveprogrammi ning esitaksid programmi tulemuste kohta komisjonile regulaarselt aruandeid. Kõnealuse teabe

[1] Sõidukite taasviimistlustooted tähendavad värvidirektiivi II lisa punktis B esitatud alaliikides nimetatud tooteid. Neid kasutatakse direktiivis 70/156/EMÜ määratletud maanteesõidukite pinnakattevahendina või selle koostises sõiduki remondi, kaitse või kaunistamise eesmärgil väljaspool tootmiskäitiseid.

alusel hinnati direktiivi rakendamist liikmesriikides ning ülevaade peamistest järeldustest esitatakse käesoleva aruande 3. jaotises.

Värvidirektiivi artiklis 9 nõutakse, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitleks:

- värvidirektiivi reguleerimisalast välja jäävates toodetes, sealhulgas värvide ja lakkide aerosoolides lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse vähendamise võimalusi;

- sõidukite taasviimistlustoodetes lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse piirmäärade võimalikku edasist vähendamist; ning

- värvidirektiivi II lisas, mida kohaldatakse 1. jaanuarist 2010 (II faas), sätestatud piirväärtuste rakendamise sotsiaalmajandusliku mõjuga seotud uusi aspekte.

Analüüsi tulemused on kokku võetud käesoleva aruande 4. jaotises.

2. ÜLEVÕTMINE

Värvidirektiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg oli 30. oktoober 2005. Kuigi tähtajast pidasid kinni vähesed liikmesriigid, lõpetasid kõik liikmesriigid ülevõtmise kogu oma territooriumil varsti pärast tähtaega.

Komisjon ei ole liikmesriikide ülevõtmisõigusaktides leidnud ühtegi olulist mittevastavust.

3. RAKENDAMINE

3.1. Sissejuhatus

Värvidirektiivi artiklis 7 on nõutud, et liikmesriigid esitaksid järelevalveprogrammi tulemuste kohta aruanded, et tõendada vastavust direktiiviga. Samuti on nõutud, et liikmesriigid esitaksid aruanded vastavalt direktiivi artikli 3 lõikele 3 litsentseeritud toodete kategooriate ja koguste kohta. Esimene aruanne 2007. aasta kohta tuli esitada komisjonile 30. juuniks 2008. Selleks koostas komisjon ja võttis vastu ühise vormi[2].

Aruanded esitasid 26 liikmesriiki ja need on kättesaadavad EUROPA veebisaidil[3].

3.2. Liikmesriikide järelevalveprogrammid ja kontrollid (2007)

Liikmesriikide esitatud aruannete üldine hindamine näitas, et hoolimata mõnedest teabelünkadest, mis olid tingitud liiga lühikesest ajast, mis direktiivi jõustumisest oli möödunud, saadi teatavate liikmesriikide järelevalvetavade kohta kasulikku teavet.

---

2 Komisjoni otsus 2007/205/EÜ, 22.3.2007 (ELT L 91, 31.3.2007, lk 48).

3 http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_ms_reporting.htm

Värvidirektiivi rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste halduskorraldus erineb liikmesriigiti märkimisväärselt. Mõned liikmesriigid on koondanud pädevuse ühe siseriikliku asutuse kätte, samas kui teised on andnud vastutuse kooskõlastamise, järelevalve ja rikkumiste eest kolmele erinevale siseriiklikule asutusele ning kolmandatel vastutavad riigiasutused kooskõlastamise eest ning piirkondlikud osakonnad järelevalve ja rikkumiste eest. Juhtudel, kus on tegemist mitme asutusega, on liikmesriigid tavaliselt selgelt kindlaks määranud vastutusalad või taganud kooskõlastatud lähenemise.

Tootjate, importijate, hulgimüüjate, jaemüüjate ja ettevõtjate kontrollimiste teatatud arv oli 2007. aastal nulli ja 540 vahel, kusjuures enamik liikmesriike teatasid 10–100 kohapealsest kontrollist. See ei anna siiski teavet kontrollimisega kaetud turuosa suuruse kohta. Kontrollidega seoses võetud konkreetsed meetmed on liikmesriigiti väga erinevad. Teavet ei saadud selle kohta, kui palju oli kohapealseid kontrolle, mille eesmärk oli kontrollida vastavust lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtustele, ja selliseid, mille eesmärk oli kontrollida vastavust märgistamisnõuetele.

Kontrollide käigus avastati mitmeid mittevastavuse juhtumeid. Lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtuste vastu eksiti vähem kui 5 % juhtudest, samas kui märgistamisnõuete vastu eksiti sagedamini, umbes 20 % juhtudest.

Värvidirektiivi artikli 3 lõikega 3 seoses teatas vaid üks liikmesriik, et on antud individuaalseid müügi- ja ostulitsentse toodete kohta, mis on vajalikud erilise ajaloolise või kultuurilise väärtusega hoonete ja vanasõidukite restaureerimiseks ja hooldamiseks, kuid mis ei vasta lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtustele. Ülejäänud liikmesriigid teatasid, et ei ole selliste litsentside andmist ette näinud või et 2007. aastal ei esitatud neile kõnealuse litsentsi saamiseks ühtegi taotlust.

Mitu liikmesriiki teatas ka värvidirektiivi rakendamisel tekkinud raskustest. Rakendamisega seotud peamised probleemid olid seotud järelevalveks vajalike haldusressursside puudumise ja (akrediteeritud) analüüsilaboratooriumide vähesusega. Kõige sagedamini tekitasid tõlgendamisprobleeme direktiivi reguleerimisala (mõisted), toodete klassifitseerimine konkreetse alaliigi raames ning vastastikune toime direktiiviga 1999/13/EÜ[4] (edaspidi „lenduvate orgaaniliste lahustite heite direktiiv”), nagu on selgitatud jaotises 3.3.

3.3. Vastastikune toime lenduvate orgaaniliste lahustite heite direktiiviga

Mitu liikmesriiki teatas raskustest, mis olid seotud sellega, et värvidirektiivi reguleerimisala kattub lenduvate orgaaniliste lahustite heite direktiivi omaga. Vastavalt värvidirektiivi artikli 3 lõikele 2 on liikmesriikidel lubatud vabastada lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtuste nõuetest tooted, mis on müüdud kasutamiseks lenduvate orgaaniliste lahustite heite direktiivis nimetatud eksklusiivses tegevuses, mida teostatakse vastavalt selle direktiivi artiklile 3 või 4 registreeritud või kasutusloa saanud käitises [*installation*, direktiivis ekslikult tõlgitud „seadeldis”]. Selle tulemusena võivad samasse tootekategooriasse kuuluvate (nt puidu katmiseks ettenähtud) värvide ja lakkide suhtes kehtida erinevad lenduvate

[4] EÜT L 85, 29.3.1999, lk 1.

orgaaniliste lahustitega seotud nõuded, sõltuvalt nende kasutamisest. Samas kui lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus värvides, mida kasutatakse ainult lenduvate orgaaniliste lahustite heite direktiivile vastavates käitistes, ei ole värvidirektiiviga piiratud, peavad sarnased värvid, mida kasutatakse väljaspool selliseid käitiseid, vastama värvidirektiivi kohastele lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse piirväärtustele.

Pädevatel asutustel on raske korraldada lõppkasutuse järelevalvet toodete puhul, mille suhtes on tehtud erand, samuti tagada, et kõnealuseid värve kasutataks ainult nõuetele vastavates käitistes. Jõustamine muutub veelgi keerulisemaks, kui sama käitise piires toimuvad erinevad tegevused, millest mõned on hõlmatud lenduvate orgaaniliste lahustite heite direktiiviga ja mõned mitte.

Rakendamisaruannetest selguvad mitmed menetlused, mille eesmärk on tagada värvidirektiivi artikli 3 lõike 2 korrektne kohaldamine, kuid liikmesriigiti on need erinevad. Menetlused hõlmavad mittevastavate toodete märgistamise nõudeid, samuti nõuet, et ostja tõendaks toodete kasutamist ainult lenduvate orgaaniliste lahustite heite direktiivi nõuetele vastavas käitises ning nõuet pidada arvestust mittevastavaid tooteid ostvate klientide üle.

3.4. Komisjoni abi rakendamisele

Komisjon on teinud direktiivi tõlgendamise ja rakendamisega seotud küsimuste selgitamiseks koostööd liikmesriikide esindajatega värvidirektiivi artiklis 12 osutatud komitees. Selles kontekstis tehti kindlaks mõned täiendavat selgitamist vajavad aspektid, näiteks teatavad mõisted, värvide ja lakkide eri alaliikide piiritlemine, artikli 4 kohased märgistamisnõuded ning teatavate sõidukite taasviimistlustoodete klassifitseerimine. Mitmeid probleeme on juba selgitatud komisjoni suunistes,[5] samas kui teisi on uuritud direktiivi läbivaatamise käigus ning neid käsitletakse edasistes suunistes.

Lisaks on komisjoni 19. novembri 2010. aasta direktiiviga 2010/79/EL[6] kehtestatud täiendav norm analüüsimeetodite kohta, millega määratakse kindlaks vastavus lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtustele; see võimaldab muuta vastavuse kontrollimise odavamaks.

3.5. Järeldused rakendamise kohta

Ajal, mil käesoleva aruande jaoks (2007. aasta kohta) andmeid koguti, oli värvidirektiivi rakendamine liikmesriikides alles varases etapis, sest I lisas sätestatud lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtusi kohaldatakse 1. jaanuarist 2007. Lisaks sellele oli artikliga 3 kehtestatud üleminekuperiood, mis võimaldas turule viia enne 1. jaanuari 2007 toodetud mittevastavaid tooteid.

Siiani artikli 7 kohaselt saadud teave näitab, et paljud liikmesriigid on loonud turule viidud toodete vastavuse kontrollimiseks järelevalveprogrammid. Komisjonil on siiski andmeid ka selle kohta, et 2007. aastal olid mitmed liikmesriigid inspekteerimisprogrammide loomisega ajakavast maas. Tootjate ja importijate piisav

---

5 http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_faq.htm

6 ELT L 304, 20.11.2010, lk 18.

kontrollimine on eriti tähtis selleks, et tagada direktiivis esitatud lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtustest ja märgistamiskohutustest kinnipidamine. Seega on vaja järelevalveprogramme ja tavasid parandada ning liikmesriike innustatakse kogemusi jagama ja üksteise väljakujunenud parimatest tavadest õppima.

Põhjalikuma hinnangu selle kohta, kuidas liikmesriigid täidavad direktiivis esitatud järelevalvekohustusi, peaks saama anda artikli 7 kohase teise riikliku rakendamisaruande alusel, mis hõlmab 2010. aastat ja tuleb esitada 30. juuniks 2011.

4. DIREKTIIVI LÄBIVAATAMINE

4.1. Sissejuhatus

4.1.1. Läbivaatamisklausel

Värvidirektiivi artiklis 9 nõutakse direktiivi läbivaatamist, et teha kindlaks heite edasise vähendamise võimalused. Muudatused, mida tuleb hinnata, hõlmavad direktiivi reguleerimisala laiendamist muudele toodetele ning sõidukite taasviimistlustoodetele rangemate lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtuste kehtestamist. Lisaks sellele nõutakse selliste täiendavate sotsiaalmajanduslike mõjude uurimist, mida ei võetud direktiivi ettevalmistamise ajal arvesse.

Läbivaatamise toetamiseks sõlmis komisjon lepingu väliskonsultandiga. 2008. ja 2009. aastal läbi viidud uuring hõlmas kõiki peamisi sidusrühmi. Uuriti mitmeid erinevaid värvidirektiivi reguleerimisala laiendamise ja lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtuste vähendamise võimalusi. Peeti võimalikuks mitme toote hõlmamist direktiivi reguleerimisalaga ja hinnati sellise meetme tulusid ja kulusid[7].

4.1.2. Õhusaastet käsitlev teemastrateegia ja õhusaasteainete ülemmäärade direktiiv

Värvidirektiivi rakendamist ja läbivaatamist tuleks näha ELi õhusaastealase poliitika rakendamise, eelkõige komisjoni 2005. aasta õhusaastet käsitleva teemastrateegia (edaspidi „teemastrateegia")[8] ja õhusaasteainete ülemmäärade direktiivi kontekstis. Nende vahendite üks peamisi eesmärke on troposfääriosooni kontsentratsiooni vähendamine, et kaitsta nii inimeste tervist kui ka ökosüsteeme. Troposfääriosoon ja muud fotokeemilised oksüdandid moodustuvad lenduvate orgaaniliste ühendite reageerimisel lämmastikoksiidide ja süsinikmonooksiidiga päikesevalguse toimel.

Teemastrateegias on sätestatud 2020. aasta vahe-eesmärgid, võttes arvesse meetmetega kaasnevad kulud ja tulud. Eesmärgid on väljendatud saavutatavate edusammudena võrreldes 2000. aasta olukorraga. Seoses troposfääriosooniga on eesmärk vähendada 10 % enneaegsete surmade arvu ja 15 % selliste metsaökosüsteemide pindala, kus osooni kontsentratsioon on üle kriitilise piiri. Teemastrateegias on öeldud, et eesmärkide saavutamiseks peab lenduvate orgaaniliste ühendite heide (EL 25s) olema 2020. aastal 51 % allpool 2000. aasta

---

7 Uuringu lõpparuanne on kättesaadav aadressil http://circa.europa.eu/Public/irc/env/paints_directive/library?l=/review_2008_2009/contract

8 Komisjoni teatis nõukogule ja Euroopa Parlamendile: õhusaastet käsitlev temaatiline strateegia (KOM(2005) 446 (lõplik)), 21.9.2005.

heite taset. Eeldatakse, et lenduvaid orgaanilisi ühendeid käsitlevad olemasolevad õigusaktid, sealhulgas värvidirektiiv annavad märkimisväärse panuse üldeesmärkide saavutamisse, mis on seotud lenduvate orgaaniliste ühendite heite vähendamisega. Viimane kogu ELi hõlmav hindamine[9] näitas, et olemasolevad õigusaktid aitavad 2020. aastaks vähendada 2000. aasta koguheidet peaagu poole võrra, mis on lähedal teemastrateegia eesmärgile.

On andmeid, et mõnel liikmesriigil võib tekkida raskusi õhusaasteainete ülemmäärade direktiivi kohaste lenduvate orgaaniliste ühendite ülemmäärade saavutamisega 2010. aastal. Paraku peavad liikmesriigid teatama kahe eelmise aasta heitkogused ja 2010. aasta kohta ei ole lõplikud heiteandmed veel kättesaadavad.

4.1.3. Värvidirektiiviga hõlmatud toodete kasutamisega kaasnev lenduvate orgaaniliste ühendite heide

Õhusaasteainete ülemmäärade direktiivi artiklites 7 ja 8 nõutakse, et liikmesriigid esitaksid direktiivis nimetatud saasteainete kohta igal aastal aruande siseriiklike heite andmekogude alusel, samuti 2010. aasta heite prognooside kohta. Aruannetest selgub, et 2008. aastal oli EL 27s kattekihtide pealekandmisega kaasnev lenduvate orgaaniliste ühendite heide 1 379 kilotonni (kt), mis on ligikaudu 16,6 % lenduvate orgaaniliste ühendite koguheitest. Kuigi aruannetes on liigendatud andmed heite kohta,[10] ei võimalda tegevuste klassifikatsioon kindlaks teha täpseid numbreid, kui suur osa lenduvate orgaaniliste ühendite heitest tekkis värvidirektiiviga hõlmatud toodete kasutamise tõttu.

Kõnealust heidet ja selle tulevast muutumist hinnati tootmisandmete ja asjaomase tööstusharu ettevõtjate liidu[11] prognooside põhjal. Leiti, et direktiiviga hõlmatud dekoratiivvärvide kasutamisega kaasnev lenduvate orgaaniliste ühendite 2006. aasta koguheide oli ligikaudu 410 kt. 2010. aastal vähenevad heited eeldatavalt 373 kt-ni tänu rangemate piirväärtuste jõustumisele. 2020. aastaks prognoositakse siiski heite kasvu 470 kt-ni, mis on peamiselt tingitud tarbimise suurenemisest. Sõidukite taasviimistlustoodetest tulenevat heidet oli 2007. aastal hinnanguliselt 56 kt ja 2020. aastaks prognoositakse selle kasvu 62 kt-ni.

4.2. Reguleerimisala laiendamise võimalused

Läbivaatamise käigus hinnati värvidirektiivi reguleerimisala seitmeteistkümne võimaliku laiendusvariandi keskkonna-, majandus- ja sotsiaalset mõju. Selleks peeti ulatuslikke konsultatsioone sidusrühmade ja liikmesriikidega.

Üks tooterühm, mida hinnati, oli värvide ja lakkide aerosoolid, mida on selgesõnaliselt nimetatud direktiivi artiklis 9. Leiti, et direktiivi reguleerimisala laiendamine sellistele värvidele vähendab lenduvate orgaaniliste ühendite heidet väga vähe (täieliku asendamise puhul 26 kt aastas). Lisaks sellele hõlmab see tooterühm paljusid eri otstarbega tootetüüpe, mis muudab asjakohaste lenduvate

---

9 Õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade analüüsiaruanne nr 7, http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/pdf/nec7.pdf

10 Värvide puhul tehakse aruannetes vahet järgmistel kategooriatel: „Dekoratiivne pinnakatmine” (kategooria 3.A.1), „Tööstuslik pinnakatmine” (3.A.2) ja „Muud liiki pinnakatmine” (3.A.3).

11 Euroopa värvi-, trükivärvi- ja kunstnikuvärvide tööstuse nõukogu (CEPE)

orgaaniliste ühendite piirväärtuste määratlemise ja järelevalve keeruliseks. Toodetes sisalduvate lenduvate orgaaniliste ühendite piirväärtuste kehtestamine direktiivis tooks kaasa ülemineku muudele pinnakattesüsteemidele, kuid olemasolevad alternatiivid võivad põhjustada toote omaduste halvenemist. Seepärast peeti asjakohaseks mitte taotleda värvide ja lakkide aerosoolide järkjärgulist kasutusest kõrvaldamist.

Muude vaatlusaluste variantide hulgas eeldati, et parim võimalus vähendada lenduvate orgaaniliste ühendite heidet (126 kt aastas) on kehtestada lenduvate orgaaniliste sisalduse piirväärtus (10 %) desodorantidele ja higistamisvastastele vahenditele. Seda meedet siiski ei soovitatud, sest tegelikult keelataks sellega aerosool- ja pump-pihusti tüüpi süsteemide kasutamine, kusjuures olemasolevad alternatiivid ei ole tarbijate hulgas eriti populaarsed. Seega on enne kõnealuse variandi edasist kaalumist vaja teha desodorantidele alternatiivsete pihustussüsteemide väljatöötamiseks uusi uuringuid.

Järelejäänud võimalustest ei olnud ühtegi, millega suudetaks vähendada lenduvate orgaaniliste ühendite heidet üle 40 kt aastas. Eriti toodete puhul, mis ei ole ette nähtud pindade katmiseks, ei ole teada, kuidas direktiivi reguleerimisala laiendamine neile võiks mõjutada turgu ja tarbijate käitumist, seepärast ei saa sellise meetme mõju hinnata.

4.3. Sõidukite taasviimistlustoodetes sisalduvate lenduvate orgaaniliste ühendite rangemad piirväärtused

Värvidirektiivi II lisa punktis B on sätestatud lenduvate orgaaniliste ühendite maksimaalne sisaldus sõidukite taasviimistlustoodetes. Hinnati lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse piirväärtuste karmistamise teostatavust sõidukite taasviimistlustoodete iga alaliigi puhul ja selle mõju. Hindamise üldine järeldus oli, et ei ole asjakohane teha ettepanekut lenduvate orgaaniliste ühendite rangemate piirväärtuste kehtestamiseks nendele pinnakattevahenditele:

– enamiku alaliikide puhul leiti, et piirväärtuse karmistamine ei ole võimalik, sest tooteid, mis sisaldaksid lenduvaid orgaanilisi ühendeid vähem, ei ole lähiajal turule oodata või ei ole asjakohaseid katsemeetodeid;

– pinnakatete ja eriliste viimistlusvahendite puhul vähendaksid praegu kehtivate nõuete optimeerimise variandid lenduvate orgaaniliste ühendite heidet hinnanguliselt kõigest ligikaudu 3,5 kt aastas; samas suureneks järelevalve keerulisuse tõttu halduskoormus.

4.4. II faasi piirväärtuste sotsiaalmajanduslikud mõjud

Läbivaatamise käigus uuriti ka võimalikke uusi sotsiaalmajanduslikke mõjusid, mida direktiivi ettevalmistamise ajal (1999–2002) ei osatud prognoosida ega hinnata.

Ainus tuvastatud asjakohane mõju oli seotud direktiivi reguleerimisalasse võetavate toodete (ümber-)märgistamise kuludega. Seda teemat peeti asjakohaseks ka seoses reguleerimisala võimaliku laiendamisega. Selle tööstusharu ettevõtjate liit hindas märgistamise maksumuseks ligikaudu 600 miljonit eurot. Lisaks prognoositi, et mittevastavate toodete tagasivõtmise ja hävitamise kulud on 141 miljonit eurot.

Kulusid oleks olnud võimalik vähendada, pikendades üleminekuperioodi, mil mittevastavate toodete müük oleks olnud lubatud (nt ühe aasta asemel kaks aastat).

5. JÄRELDUSED JA VÄLJAVAATED

Liikmesriikidelt esimestel aastatel pärast direktiivi ülevõtmist selle rakendamise kohta saadud esialgse teabe põhjal võib öelda, et järelevalvesüsteemid vastavuse tagamiseks on loodud. Mõne liikmesriigi jaoks on süsteemide õigeaegne loomine olnud üsna keeruline ning seetõttu tuleb olemasolevaid järelevalvesüsteeme ja tavasid kogemuste vahetamise ja parimate tavade väljatöötamise abil parandada, enne kui on võimalik lenduvate orgaaniliste ühendite heite mõju kohta kindlaid järeldusi teha. Täiendavat teavet nende aspektide kohta kogutakse liikmesriikidelt teise riikliku rakendamisaruande kaudu. Rakendamisaruannete põhjal koostatakse teine komisjoni aruanne direktiivi rakendamise kohta.

Direktiivi läbivaatamisklauslis esitatud nõude kohaselt hinnati meetmeid, millega oleks võimalik lenduvate orgaaniliste ühendite heidet veelgi vähendada, nimelt direktiivi reguleerimisala laiendamist ja lenduvate orgaaniliste ühendite rangemate piirväärtuste kehtestamist sõidukite taasviimistlustoodetele. Isegi paljude toodete reguleerimine lubaks heidet ainult natuke vähendada, kuid tooks kaasa olulisi rakendamisega seotud probleeme, suurendaks halduskoormust ja kulusid. Jätkuvalt valmistab muret tarbijate käitumisele avalduv mõju ja muude kui pinnakattetoodete reguleerimisega kaasnev halduskoormuse tõenäoline suurenemine. Lisaks sellele näib integreeritud hindamise modelleerimise viimaste tulemuste põhjal, et teemastrateegia vahe-eesmärkide saavutamiseks ei ole lenduvate orgaaniliste ühendite heite vähendamise meetmeid vaja rangemaks muuta. Järgmistel aastatel hinnatakse seda uuesti teemastrateegia läbivaatamiseks tehtava töö osana. Seepärast ei ole värvidirektiivi reguleerimisala ja piirväärtuste läbivaatamine praeguses etapis põhjendatud.